

Minister til den anden; jeg tager dem som Arv, heller ikke fordi jeg modtager dem fra den Mand, hvem jeg ved 3 Aars Samarbejde har været knyttet til med Høiagtelses og Hengivenheds Bånd, men jeg tager dem, fordi de i alt Stort og Væsentligt stemme med min Overbevisning og fordi jeg har en Tro paa, at de ville føre os og vort Forsvar ind paa den rette Vej.

Jeg skal nu tillade mig at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om hvert af de i Dag forelagte Lovforslag. Det høie Thing vil erindre, at Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning indeholder en Bestemmelse om, at Loven skal underkastes en Revision inden Udgangen af dette Finantsaar; lignende Bestemmelser findes ogsaa i de mindre Ordningslove for særlige Dele af Hæren, som senere ere blevne vedtagne. I det Lovforslag om Hærens Ordning, som i Dag forelægges det høie Thing, har man søgt at samle Alt, hvad der indeholdes i disse forskellige tidligere Love, nemlig selve Hæverordningsloven samt Lovene om Forplejningsforpset, om Sømmetjenesten og om Kjøbenhavns Væbning. Den første Betragtning, der har maattet gjøre sig gjældende ved Revisionen af disse Love, har været en Overveielse af, om det Grundlag, som var givet i Hæverloven, maatte betragtes som et virkelig godt Grundlag. Man har der ikke kunnet være i nogen Tvivl, man har maattet erkende, at det var et godt Grundlag, som man maatte ønske at se bevaret, men man har tillige maattet sige sig selv, at det ikke har kunnet undgaaes i dette som i alle andre menneskelige Arbejder at tage feil i Henseende til Enkeltheder. Bestræbelser har derfor maattet gaa ud paa at søge at finde disse Feil og søge de letteste og simpleste Midler til at rette dem, saaledes at man bevarede alt Godt, som der var i den nuværende Ordning, uden ved de nye Forslag at røkke mere end høist nødvendigt. De to store Hovedprinciper, hvorpaa Loven af 6te Juli 1867 hviler, er den fuldstændige Gjennemførelse af den almindelige Børnepligt og Uddannelsen af samtlige de aarlige udfætrene tjenstdygtige Børnepligtige. Det første Princip, den fuldstændige Gjennemførelse af Børnepligten, har i det Hele taget baaret saa gode Frugter for Hæren, at det utvivlsomt ikke vil kunne falde Nogen ind at ønske det forladt og vende tilbage til de Ulemper, som tidligere fandt Sted ved Stilling og Bilkaarbygning. Ogsaa det andet store Princip, at alt det tjenstdygtige Mandskab, der aarlig udskrives til den egentlige Krigstjeneste, indfalder til Uddannelse, har baaret gode og store Frugter, men det maa erkendes, at der ogsaa samtidig har viist sig store Ulemper derved. Det er klart, at Gjennemførelsen af dette Princip i Længden er meget kostbar, og saaledes som Hæverordningen nu er, har det desuden store Ulemper med Hensyn til Uddannelsen

af Mandskabet navnlig ved Fodfolkafdelingerne. Ligeoverfor de store Fordele, som der er ved dette Princip, og ligeoverfor den Tilslutning, som Vedtagelsen af dette Princip for 5 Aar siden fandt hos Rigsdagen, har Ministeriet ikke troet at burde tage Initiativ til, at dette Princip skulde forlades, men Ministeriet har i sit Forslag maattet fremsætte Forlangende om, at de militære Ulemper ved Principet virkelig kunne blive fjernede. Det har nemlig viist sig, at Rekrutmassen ikke alene aarlig er i stærk Stigning, men at der ogsaa indenfor Udskrivningskredsene har været en større Bevægelse i Udskrivningsmassens Fordeling, end man tidligere havde gjort Regning paa; Følgen deraf har været den, at man i Fodfolket, der faar alt overstydbende Mandskab fra de andre Afdelinger, i enkelte Aar har haft Batailloner, der have haft en Tilgang af noget over 400 Mand, medens man i andre Aar har haft andre Batailloner, der have haft en Tilgang af henved 1,000 Mand. Disse Forhold ere i høi Grad ugunstige for Uddannelsen, og naar Udskrivningsmassen med Befolkningen fremdeles vil stige i lignende Forhold, ville Ulemperne blive saa store, at de med Nødvendighed maa afhjælpes. Naar man ikke vil forlade Principet om, at alt Mandskab skal uddannes, tilbyder der sig da den Overveielse, om der ikke kunde gives Midler, der paa anden Maade kunde bevirke en mindre Rekruttilgang til Fodfolket, og paa den Maade forhindre de Ulemper, jeg nys nævnte. Man har i denne Henseende forsøgt at tildele enkelte af de andre Aar en en noget større Rekruttilgang, men man har tillige troet af økonomiske Hensyn at burde gjenoptage en Tanke, der tidligere har været bragt i Forslag, nemlig at udlade at indkalde Militærarbejdere til Tjeneste og lade en Del af disses Tjeneste udføre af Kombattanter. Et Forslag herom fandt ganske viist ikke i en tidligere Rigsdag nogen Tilslutning, men der har senere viist sig Forhold, som gjøre, at Gjennemførelsen af et saadant Forslag, som i og for sig er billigt, for en stor Del ogsaa er nødvendig; det har nemlig viist sig, at det ikke er muligt i Udskrivningsmassen af Militærarbejdere at faae det nødvendige Antal, som Loven forlanger, til Hestepassere og til Kjøresvende-Tjenesten. Det er af den Grund, at dette Forslag er fremsat, og samtidig er der filllet Forslag om at tilveiebringe en mere ligelig Rekrutfordeling til Bataillonerne. Dette er sket derved, at man har foreslaaet Bestemmelsen om Salvbatailloner hævset, saa at man altsaa indskrænker sig til Bevarelsen af Brigadefløjene, hvoraf hver enkelt vil have at afgive Mandskab til en Brigade, men dog saaledes, at der er et særligt Distrikt, en, om jeg maa bruge det Udtryk, 6te Udskrivningskreds, som kan benyttes til at udjerne de Uligheder, der fremkomme i de andre Brigadefløj.

Der er et andet Forhold i den nu be-